Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26122
Copyright: Admont, Benediktinerstift

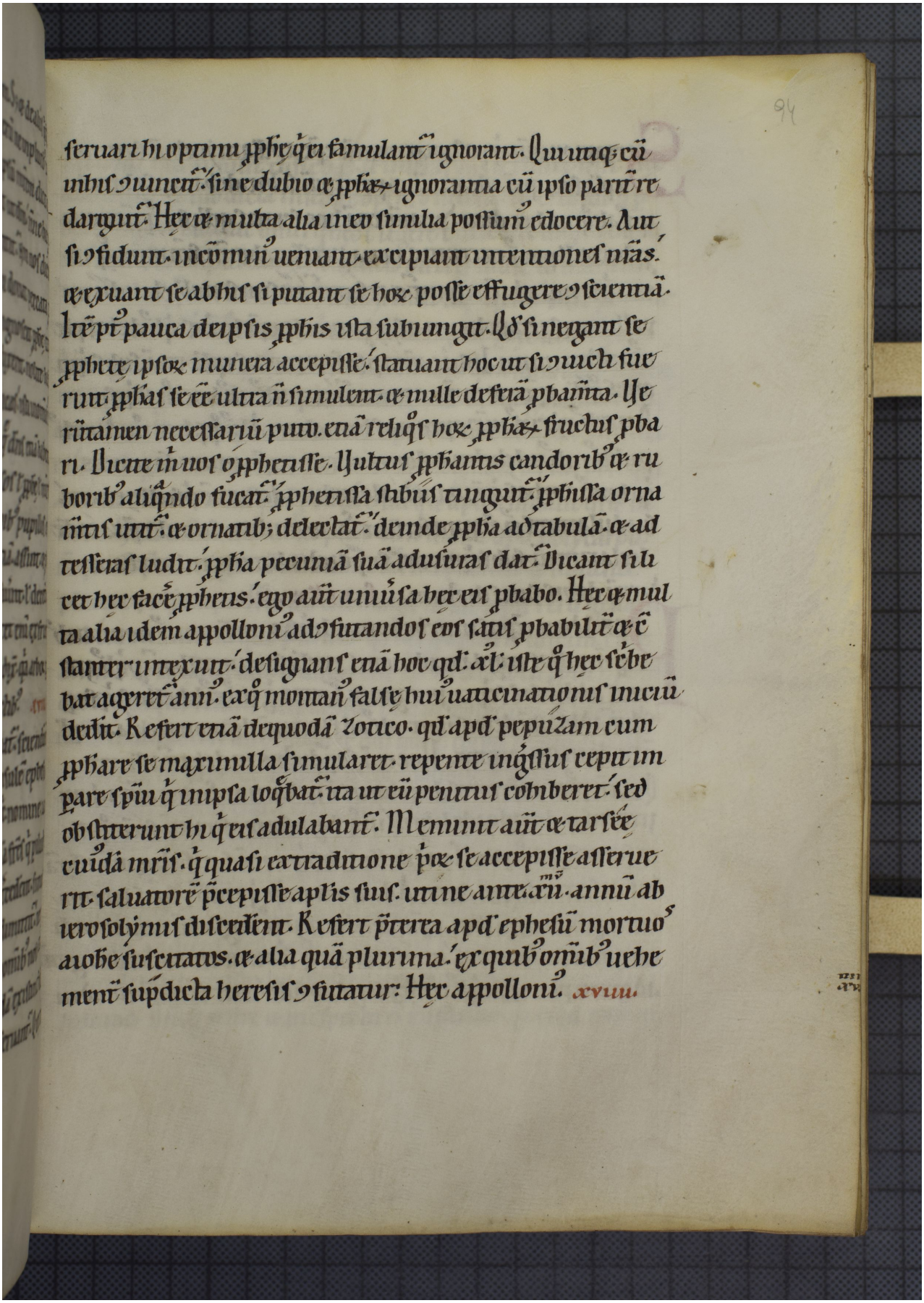

94

seruari hi optimu ꝓphe q̃ ei famulant̃ ignorant. Qui utq; cũ
inhis ꝯuinciũt. sine dubio ꝫ ꝓphiæ ignorantia cũ ipso partũ re
darguũt. Hęc ꝫ multa alia inev similia possum edocere. Aut
si ꝯfidunt. in cõmun̄ uenant. excipiant uniuersiones mãs.
ꝫ exuant se abhis si putant se hoc posse effugere ꝯ scientiã.
Iterũ pt pauca de ipsis ꝓphis ista subiungit. Qd si negant se
ꝓphetę ipsoꝝ munera accepisse. statuant hoc ut si ꝯuicti fue
rint ꝓphas se ẽe ultra ñ simulent. ꝫ mulle deferã phanta. Ve
rũtamen necessariũ puto. etiã reliq̃s hoc ꝓphiæ fructus pha
ri. Dicite m̄ uos o ꝓphetisse. Vultus ꝓphanis candoribꝰ ꝫ ru
boribꝰ aliq̃ndo fucat̃. ꝓphetissa subhis tingut̃. ꝓphissa orna
mentis utit̃. ꝫ ornatib; delectat̃. deinde ꝓphia ad tabulã. ꝫ ad
tesseras ludit. ꝓphia pecuniã suã adusuras dat̃. Dicant si li
cet hęc facẽ ꝓphetis. ego aũt unum̄ sa hęc eis phabo. Hęc ꝫ mul
ta alia idem apollonio ad ꝯfutandos eos satis phabilit̃ ꝫ ẽ
stanter intexuit. designans etiã hoc qd. ait. iste q̃ hęc sebe
bat agere t̃ anni. ex q̃ montan̄ falsę hui uaticinationis inicium
dedit. Refert etiã de quodã Zotico. qd apd pepuzam cum
ꝓphare se maximulla simularet. repente in gllius cepit im
pare spũ q̃ in ipsa loq̃bat̃ ita ut eũ penitus cohiberet. sed
obstiterunt hi q̃ eis adulabant̃. Meminit aũt ꝫ tarsẽę
cuidã mris. q̃ quasi ex traditione p̄ꝫ se accepisse asseruerit
saluatorẽ p̄cepisse aplis suis. ut ne ante ꝯ̄ annũ ab
ierosolymis discederent. Refert p̄terea apd ephesũ mortuos
a iobe suscitatos. ꝫ alia quã plurima. ex quib omib uehe
ment̃ supducta heresis ꝯfutatur: Hęc apollonio. xviii.